

[Camre]

Hvad er det for en dokumentation, ministeren vil have for dette her? Erkender ministeren ikke, at Det Internationale Kræftforskningsinstitut ved, hvad det taler om? Mener ministeren, at det er mere væsentligt, hvad den europæiske kemiske industri går og siger på disse områder?

Jeg synes, det er yderst utilfredsstillende, at denne sag endnu en gang får en meget, meget lang udsættelse.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det gælder ministerens bemærkninger om, at man vil gennemføre mærkningen, når dokumentation foreligger, og også nogle bemærkninger om, at EF måske vil forlange yderligere dokumentation, sammenholdt med, at ministeren sagde, at ministeren var enig – sådan som jeg forstod det i hvert fald – i henvendelsen fra Kræftens Bekæmpelse. Der er, så vidt jeg kan se, en modsætning, og derfor vil jeg spørge ministeren: er ministeren enig i det, som Kræftens Bekæmpelse har skrevet i henvendelsen? Jeg citerer:

»Kræftens Bekæmpelse finder det således helt nødvendigt og videnskabeligt acceptabelt at mærke stoffer på baggrund af de resultater, der fremkommer ved velgennemførte dyreforsøg.«

Hvis ministeren er enig i det, Kræftens Bekæmpelse har anført, så er ministeren også enig i, at det gælder alle stoffer på listen, som skal mærkes.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er også henvendelsen fra Kræftens Bekæmpelse, jeg vil spørge ministeren om.

Det blev nu sagt, at ministeren var enig i henvendelsen fra Kræftens Bekæmpelse. Af den fremgår det meget skarpt, at man mener, at der skal mærkes, og at der skal mærkes nu. Kræftens Bekæmpelse skriver faktisk, at man bør mærke nu, under henvisning til sikkerhedsklausulen, der kan anvendes af en medlemsstat, såfremt denne fastslår, at et stof frembyder fare for mennesker eller miljø. Når ministeren nu er så enig i de betragtninger, Kræftens Bekæmpelse har, hvorfor vil ministeren så alligevel ikke bruge det, Kræf-

tens Bekæmpelse mener man skal bruge, nemlig sikkerhedsklausulen?

Jeg følte mig heller ikke selv specielt beroliget af ministerens ord, der handler om, at man »vil arbejde for«, »så hurtigt som muligt« og »eventuelt kan skride ind«. Jeg føler, at det meget vel kan ende med, at det varer meget, meget lang tid. Vi har stadig væk ikke nogen præcis dato for, hvornår man så skrider ind.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg føler, at de tre ordførere, der har været oppe her sidst, gør den fejl, at de sætter den danske regerings holdning lig med den holdning, som i øjeblikket ligger i EF.

Der er ikke tvivl om den danske regerings holdning, men de tre ordførere ved også udmærket godt, at det, det gælder om, er at overbevise de øvrige EF-stater om nødvendigheden af, at man nu får mærket disse stoffer. Det er det arbejde, vi har at gøre i øjeblikket.

Jo mere dokumentationsmateriale vi kan sende derned – og dér har vi jo netop i Danmark et rigt dokumentationsmateriale, som vi er enige om er tilstrækkeligt – jo større chancer er der for at overbevise de enkelte EF-lande.

Jeg skal gentage: skulle det vise sig, at det ikke er muligt, eller skulle det vise sig, at der ikke er et tilstrækkeligt antal lande til, at vi kan få vedtaget en sådan mærkning, så er vi parate til at gennemføre mærkningen nationalt.

Fru Elisabeth Bruun Olesen siger, at der ikke er nogen dato på, men den 1. januar 1988 er jo sat som dato, og jeg har sagt, at skulle der være en udvikling, der yderligere accelererer behovet, så er jeg ikke tilbøjelig til at afvente, at vi når frem til 1. januar 1988.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Det er jo svært at vurdere, hvad det er, der er den danske regerings holdning i denne sag, når regeringen foreløbig ikke vil andet end fortsætte diskussionen i EF. Hvis udtrykket må være mig tilladt fra Folketingets talerstol, vil jeg sige til miljøministeren, at jeg har fornemmelsen af, at miljøministerens forsøg dernede er spildte Guds ord på Balle